



Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27
Split

Pr-843/2023-32

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sutkinji tog suda Katici Bojčić Vidović, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Ane Dugonjić, OIB: 38385301713, Dugopolje, Ulica kneza Branimira 38a, koju zastupa punomoćnica Martina Radić Šunjić, odvjetnica u Splitu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Split, OIB:51401063283, 21000 Split, Spinčićeva 1, kojeg zastupa punomoćnica Katarina Zrilić, odvjetnica u Splitu, radi isplate, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene 9. srpnja 2026. u nazočnosti zamjenika punomoćnice tužiteljice i punomoćnice tuženika, dne 24. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Dužan je tuženik, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužiteljici razliku manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 01.07.2018.g. do 21.12.2022.g. u ukupnom iznosu od 3.087,56 EUR bruto zajedno s pripadajućom:

zakonskom kamatom koja na iznos od 49,68 EUR koja teče od 15. kolovoz 2018.
zakonskom kamatom koja na iznos od 54,31 EUR koja teče od 15. rujan 2018.
zakonskom kamatom koja na iznos od 58,55 EUR koja teče od 15. listopad 2018.
zakonskom kamatom koja na iznos od 54,31 EUR koja teče od 15. studeni 2018.
zakonskom kamatom koja na iznos od 53,23 EUR koja teče od 15. prosinac 2018.
zakonskom kamatom koja na iznos od 63,20 EUR koja teče od 15. siječanj 2019.
zakonskom kamatom koja na iznos od 66,43 EUR koja teče od 15. veljača 2019.
zakonskom kamatom koja na iznos od 62,65 EUR koja teče od 15. ožujak 2019.
zakonskom kamatom koja na iznos od 53,87 EUR koja teče od 15. travanj 2019.
zakonskom kamatom koja na iznos od 40,40 EUR koja teče od 15. svibanj 2019.
zakonskom kamatom koja na iznos od 21,08 EUR koja teče od 15. lipanj 2019.
zakonskom kamatom koja na iznos od 52,60 EUR koja teče od 15. ožujak 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 166,36 EUR koja teče od 15. travanj 2021.

zakonskom kamatom koja na iznos od 73,64 EUR koja teče od 15. svibanj 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 104,47 EUR koja teče od 15. lipanj 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 78,64 EUR koja teče od 15. srpanj 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 76,51 EUR koja teče od 15. kolovoz 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 79,52 EUR koja teče od 15. rujan 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 137,79 EUR koja teče od 15. listopad 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 105,20 EUR koja teče od 15. studeni 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 98,00 EUR koja teče od 15. prosinac 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 96,05 EUR koja teče od 15. siječanj 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 85,16 EUR koja teče od 15. veljača 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 74,00 EUR koja teče od 15. ožujak 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 91,92 EUR koja teče od 15. travanj 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 100,68 EUR koja teče od 15. svibanj 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 104,69 EUR koja teče od 15. lipanj 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 206,71 EUR koja teče od 15. srpanj 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 115,17 EUR koja teče od 15. kolovoz 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 105,16 EUR koja teče od 15. rujan 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 175,14 EUR koja teče od 15. listopad 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 135,98 EUR koja teče od 15. studeni 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 99,94 EUR koja teče od 15. prosinac 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 146,52 EUR koja teče od 15. siječanj 2023.

do isplate, koja se kamata na navedene iznose do 31.12.2022.g. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 1. 1. 2023. pa do 31.12.2023. po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena, a od 1. 1. 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, bez zakonskih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, dok se za više zatraženo, za iznos od 1.614,35 eura sa zakonskim zateznim kamatama na taj iznos, tužiteljica odbija.

II. Dužan je tuženik, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužiteljici parnični trošak u iznosu od 1.612,13 eura na račun punomoćnice tužiteljice odvjetnice Martine Radić Šunjić koji se kod OTP banke d.d. vodi pod brojem IBAN:HR7924070001100242568, sa kamatama koje teku od 24. srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je dne 24. srpnja 2023. podnijela ovom sudu tužbu protiv tuženika radi isplate. U tužbi se navodi kako je zaposlena kod tuženika na radnom mjestu zdravstveni djelatnik-medicinska sestra/tehničar pri Klinici za dječje bolesti te je obavljajući poslove svog radnog mjesta dužna nakon završetka svog radnog vremena ostati dodatnih 30 minuta kako bi obavila primopredaju službe, a što nije evidentirano niti isplaćeno od strane tuženika. Odlukom tuženika od 28.12.2022. utvrđeno je da se višak iznad mjesečnog fonda sati plaća kao prekovremeni rad pa prema tome tužiteljica ima pravo da joj se sati odrađeni prilikom primopredaje službe obračunaju i isplate kao prekovremeni rad. Nadalje navodi kako je obavljajući poslove svog radnog mjesta pružala zdravstvenu skrb i pacijentima oboljelima od bolesti COVID-19, a Vlada RH je na sjednici održanoj 7.12.2020. donijela Odluku o posebnoj nagradi radnicima u sustavu zdravstva koji obavljaju poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti COVID-19 kojom je utvrdila posebnu nagradu u iznosu od 10 % od osnovne plaće radnika ili na isplatu prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca prije njegovog privremenog rasporeda ako je to za radnika povoljnije. Međutim, tuženik prilikom obračuna i isplate plaće tužiteljici nije uzeo u obzir sate odrađene prilikom primopredaje službe koji se obračunavaju kao prekovremeni rad, kao i COVID dodatak. Prethodne činjenice imaju za posljedicu pogrešan obračun i isplatu svih naknada koje se utvrđuju kao prosjek prethodno isplaćenih plaća i to naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i naknade plaće zbog privremene nesposobnosti za rad. Slijedom prednjeg, tužiteljica potražuje isplatu razlike manje isplaćene plaće u bruto iznosu za razdoblje od 1. 7. 2018. do dana dostave podataka od strane tuženika, dakle, tužiteljica je postavila stupnjevitu tužbu, a po pribavi dokumentacije i nakon provedenog vještačenja određeno će postaviti tužbeni zahtjev (čl. 186.b. ZPP).

2. U odgovoru na tužbu od 14. studenoga 2023. tuženik u cijelosti osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Tuženik ističe kako niti jedan radnik ne ostaje svakog dana nakon isteka radnog vremena 30 minuta duže radi primopredaje službe pa tako ni tužiteljica, već poneki radnici, najčešće nakon dežurstva ili rada u turnusu, budu zaduženi za primopredaju službe i ostanu malo duže nakon isteka radnog vremena, nekada 5 minuta, nekada 30 minuta, maksimalno 30 minuta, a na tužiteljici je teret dokaza da je svaki dan od cca 1000 radnih dana u utuženih 5 godina bila zadužena za primopredaju i da je baš svaka primopredaja trajala 30 minuta. Također, navodi kako je tuženik tužiteljici svaki put kada je radila poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti COVID-19 isplatio posebnu nagradu sukladno Odluci o posebnoj nagradi za obavljanje poslova vezanih za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti COVID-19 te da joj je ispravno izračunao visinu i isplatio posebnu nagradu. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti u cijelosti kao neosnovan.

3. Rješenjem ovog suda od 30. prosinca 2024. pozvana je tužiteljica da postavi precizno, potpuno i određeno tužbeni zahtjev (čl. 186.b st.3. ZPP), s obzirom na to da tužiteljica u tužbi ni ne tvrdi da je tražila od tuženika potrebne podatke te da joj tuženik ne želi dati podatke potrebne za postavljanje određenog zahtjeva u smislu odredbe čl. 186.b ZPP-a.

4. Podneskom od 6. veljače 2025. tužiteljica je postavila određeni tužbeni zahtjev na način da potražuje od tuženika na ime razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće (s osnova primopredaje službe i s osnova COVID dodatka za sve odrađene sate, posljedično tome naknadu za godišnji odmor i bolovanje) ukupan iznos od 1.350,00 eura bruto za razdoblje od 1. 7. 2018. do 30. 9. 2024. sa zakonskom zateznom kamatom koja na pojedini mjesečni iznos od 18,00 eura teče od 15. u mjesecu za prethodni mjesec do isplate.

5. U podnesku od 14. lipnja 2025. tuženik navodi da je predmetna tužba i dalje nepotpuna, nerazumljiva i nepodobna za raspravljanje, predlaže odbaciti neuredno postavljeni tužbeni zahtjev, a ujedno se protivi uređenom tužbenom zahtjevu kao neosnovanom i nerazumljivom. Tuženik se protivi i točki II. petita tužbenog zahtjeva za isplatom naknade parničnog troška na račun odvjetnika tužiteljice jer bi se u tom slučaju ustupila tražbina (cesija) tužiteljice koju ima prema tuženiku.

6. Podneskom od 10. veljače 2026. tužiteljica je, a nakon provedenog financijskog vještačenja uredila tužbeni zahtjev, na način da potražuje od tuženika na ime razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 1. 7. 2018. do 21.12.2022. isplatu iznosa od 4.701,91 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamata od dospijeća svakog pojedinog iznosa do isplate, sve uz troškove postupka sa zakonskim zateznim kamata od presuđenja do isplate.

7. Na ročištima od 15. travnja 2026. i 9. srpnja 2026. tuženik ističe kako se protivi preinaci i povećanju tužbenog zahtjeva, izjavljuje prigovor zastare na svaki od pojedinih utuženih iznosa koji prelaze iznos postavljen u tužbi od 6. 2. 20225. Ističe i kako je tužiteljica bila na dugotrajnom bolovanju od lipnja 2019. do siječnja 2021. pa za navedeno razdoblje nije osnovana tužba ni tužbeni zahtjev.

8. Tijekom postupka sud je proveo dokaze pregledom obračunske isprave za isplatu plaće za listopad 2017., zaključka s 26. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenje Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja od 17. veljače 2023., Odluke tuženika od 28. prosinca 2022., Odluke Vlade Republike Hrvatske od 7. prosinca 2020., Odluke Ministarstva zdravstva od 19. ožujka 2020., naloga o rasporedu za rad u Respiratorno-intenzivistički centar od 4. 5. 2021., platnih lista, evidencije rada, obrasca eM-2p prijave o prestanku osiguranja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 21. prosinca 2022., financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za financije Marijanu Joviću od 9. prosinca 2025., saslušanjem tužiteljice kao parnične stranke, dok je tužiteljica odustala od prijedloga za izvođenje dokaza saslušanjem svjedokinje Ane Soldo pa je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga.

9. Neprijeporno je između parničnih stranaka:

- da je tužiteljica bila zaposlenica tuženika temeljem ugovora o radu na neodređeno vrijeme,
- da je radila na radnom mjestu medicinske sestre pri Klinci za dječje bolesti;
- da je radila u turnusima 12-24-12-48, te je njezino radno vrijeme od 7:00 do 19:00 i od 19:00 do 7:00,

- da tužiteljica od 21. prosinca 2022. više nije u radnom odnosu kod tuženika, kao što proizlazi iz prijave o prestanku osiguranja HZMO (razlog prestanka-redoviti otkaz radnika);
- da je epidemija bolesti Covid-19 proglašena 11. ožujka 2020. Odlukom Ministarstva zdravstva, s time da je prestanak epidemije proglašen Odlukom Predsjednika Vlade RH, koja je objavljena u Narodnim novinama broj 51/23 dana 12. svibnja 2023.;
- da je Vlada Republike Hrvatske 7. prosinca 2020. donijela Odluku o posebnoj nagradi radnicima u sustavu zdravstva koji obavljaju poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid-19 koja je objavljena u Narodnim novinama broj 136/20 od 9. prosinca 2020., s tim da je odluka stupila na snagu prvog dana od dana objave, odnosno 10. prosinca 2020., a ista je stavljena izvan snage Odlukom Vlade od 22. kolovoza 2024., a objavljena je u Narodnim novinama broj 99/24 i stupila je na snagu 23. kolovoza 2024.;
- da je Ministarstvo zdravstva 21. prosinca 2020. svim zdravstvenim ustanovama poslalo uputu iz koje proizlazi da će se u COP aplikaciji za potrebe evidentiranja rada zaposlenika koji pružaju skrb oboljelima od bolesti Covid-19 implementirati element 11064 posebna nagrada za rad s oboljelima te da će se obračunavati u iznosu od 10% od osnovne plaće radnika, a prilikom unosa u aplikaciju potrebno je evidentirati broj sati te će se prema broju sati automatski izračunati iznos nagrade;
- da je kod tuženika osnovana ustrojstvena jedinica koja pruža skrb oboljelima od bolesti Covid-19 – Respiratorno-intenzivistički centar smješten na Križinama odlukom tuženika od 20. 3. 2020.;
- da je tužiteljica bila upućena za rad u posebnoj ustrojstvenoj jedinici – Respiratorno-intenzivistički centar za liječenje pacijenata oboljelih od bolesti COVID 19 (Klinika za infektologiju) za razdoblje od 23. 3. 2021. do 31. 5. 2021.

10. Prijeporna je između parničnih stranaka osnovanost tužbenog zahtjeva, odnosno je li tužiteljicu pripada pravo na isplatu razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće po osnovu primopredaje službe i Covid nagrade za razdoblje od 1. 7. 2018. do 21.12.2022. te posljedično tome naknada za godišnji odmor i bolovanje.

11. Ovaj sud smatra tužbeni zahtjev djelomično osnovanim.

12. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za isplatom razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće u bruto iznosu za razdoblje od 1. 7. 2018. do 21.12.2022. s osnova primopredaje službe, jer je tužiteljica u utuženom razdoblju kao zaposlenica tuženika poslije završetka radnog vremena ostajala 30 minuta duže na svom radnom mjestu radi primopredaje službe te posebne nagrade za Covid za razdoblje od 1.11.2020. do 21.12.2022., te naknade za korištenje godišnjeg odmora i bolovanja, a što joj od strane tuženika nije plaćeno.

13. Naime, Dodatak II. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 92/2019) zaključen je 30. rujna 2019., a u primjeni je od 1. rujna 2019. (osim čl. 12. koji je u primjeni od 1. siječnja 2020.). Člankom 9. Dodataka II. izmijenjen je članak 28. KU/18 na način da se istome dodaju stavci 8. i 9. koji glase: „8. Primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno najviše 30 minuta nakon početka radnog vremena i 9. Organizacijom rada određuje se osoba zadužena za obavljanje primopredaje službe.“

14. Dodatkom IV. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 3/2023; dalje: Dodatak IV.) od 5. siječnja 2023. produljeno je razdoblje primjene KU/18, Dodatka I., Dodatka II. i Dodatka III. do 25. ožujka 2023.

15. Zaključkom broj 108. s 26. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenje Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja održane 17. 2. 2023. navodi se kako primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno 30 minuta nakon početka radnog vremena. Organizacijom rada određuje se osoba zadužena za obavljanje primopredaju službe. Poslodavac je zadužen za vođenje evidencije o radnom vremenu, odnosno prisutnosti radnika na radnom mjestu. Radniku zaduženom za primopredaju službe, vrijeme primopredaje službe smatra se radnim vremenom pri čemu vrijeme primopredaje službe, koje ne može biti duže od 30 minuta, mora biti evidentirano u evidenciji prisutnosti na radu. Ako temeljem takvog rada, radnik ostvari veći broj sati rada od redovnog mjesečnog fonda radnih sati, ti sati mu se obračunavaju kao prekovremeni rad.

15.1. Dakle, iz Zaključka br. 108 jasno proizlazi kako poslodavac određuje osobu koja je zadužena za obavljanje primopredaje službe, te da se vrijeme primopredaje službe smatra radnim vremenom koja mora biti evidentirana u evidenciji prisutnosti na radu.

16. Odredbom čl. 81. Zakona o radu (Narodne novine broj 93/14, 127/17, 98/19, 151/22; dalje: ZR) određeno je kako za vrijeme korištenja godišnjeg odmora radnik ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca.

17. Nadalje, Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("Narodne novine" br. 29/18, 16/19, 35/19, 78/19, 92/19, 56/20), koji je na snazi od 1. ožujka 2018., u članku 34. navodi da radniku za vrijeme korištenja godišnjeg odmora pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca, ako je to za njega povoljnije. I čl. 81. ZR.

18. Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama ("Narodne novine" br. 56/2022) u čl. 37. st.5. određuje kako se za vrijeme korištenja godišnjeg odmora zaposleniku isplaćuje naknada plaće u visini njegove prosječne mjesečne plaće ostvarene u tri mjeseca koja prethode mjesecu u kojem koristi godišnji odmor (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad) ili u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu, ovisno o tome što je za zaposlenika povoljnije; st. 6. pod ostvarenim plaćama u prethodna tri mjeseca smatraju se plaće ostvarene za rad u tri mjeseca koja prethode mjesecu korištenja godišnjeg odmora; st.7. ako je u prethodna tri mjeseca zaposlenik za dio razdoblja ili za cijelo razdoblje ostvario pravo na naknadu plaće, tada mu se za to vrijeme obračunava naknada plaće u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu i kao takva uračunava u prosjek iz stavka 5. ovoga članka.

18.1. Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama ("Narodne novine" br. 141/12, 24/17, 128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020) u čl. 59., kasnije 58. regulira ako je zaposlenik odsutan s rada zbog bolovanja do 42 dana istom pripada naknada plaće u visini 85% od njegove plaće ostvarene u prethodna tri

mjeseca neposredno prije nego je započelo bolovanje. Od 1. svibnja 2022. godine Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama ("Narodne novine" br. 56/2022) u čl. 57. navodi ako je zaposlenik odsutan s rada zbog bolovanja do 42 dana, pripada mu naknada plaće u visini 85% njegove plaće kao da je radio u redovnom radnom vremenu ili u visini 85% njegove prosječne mjesečne plaće ostvarene u tri mjeseca neposredno prije mjeseca u kojemu je započeto bolovanje (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad) ako je to povoljnije za zaposlenika, odnosno ako je u tri mjeseca koja prethode mjesecu u kojemu je započeto bolovanje zaposlenik za dio razdoblja ili za cijelo razdoblje ostvario pravo na naknadu plaće, tada mu se za to vrijeme obračunava naknada plaće u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu i kao takva se uračunava u prosjek.

19. Odlukom tuženika, Klasa: 113-01/22-01/151, Ur. broj: 2181-147-01/GB- 22-1 od 28.12.2022., koja stupa na snagu i primjenjuje se od 1. siječnja 2023., određeno je kako pod se izrazom primopredaja službe podrazumijeva međusobna komunikacija između liječnika i međusobna komunikacija između medicinskih sestara, a u svrhu predavanja informacija o pacijentima o kojima skrbe u službi dežurstva i turnusu. Primopredaju službe obavljaju liječnici i medicinske sestre koje izlaze iz dežurstva odnosno turnusa, a liječnike i medicinske sestre zadužene za primopredaju službe određuje voditelj odnosno glavna medicinska sestra ustrojstvene jedinice, te da primopredaja službe u ustrojstvenoj jedinici na bolničkom odjelu traje 20 minuta, a u jedinicama intenzivnog liječenja 30 minuta, kao i da se vrijeme primopredaje službe dodatno evidentira u evidenciji radnog vremena liječnika i medicinske sestre zadužene za primopredaju službe i zbraja se s ostalim satima odrađenog rada u tekućem mjesecu, a višak iznad mjesečnog fonda sati plaća se kao prekovremeni rad.

20. U konkretnom slučaju, nesumnjivo je utvrđeno da je tužiteljica radila kod tuženika kao medicinska sestra pri Klinici za dječje bolesti sve do prestanka radnog odnosa 21.12.2022., da je radila u turnusu (12-24-12-48), da su smjene od 7:00 do 19:00 i od 19:00 do 7:00 te da je svaki put nakon završetka formalno propisanog radnog vremena radila duže i obavljala primopredaju službe, a koja primopredaja se odvija u ambulanti u sklopu odjela, što nesumnjivo proizlazi iz stranačkog iskaza tužiteljice (koja je iskazala da je primopredaja trajala 20-40 minuta sve ovisno o stanju djece i o nekim situacijama kada bi se znala prekinuti, jer bi se djeci na odjelu trebalo nešto obaviti /zamjena infuzije, davanje neke terapije i dr./ pa bi se nakon toga primopredaja nastavila, primopredaju su vršili usmeno u ambulanti u sklopu odjela, govorile bi o stanju pacijenata, odnosno djece, o lijekovima koje koriste, o reakcijama na lijekove, pretragama koje su djeca obavila tijekom dana i dr., a pisali su i u teku i u kompjuator).

20.1. Dakle, a imajući u vidu iskaz same tužiteljice, utvrđeno je da je tužiteljica u utuženom razdoblju obavljala primopredaju službe svaki put nakon završetka svoje smjene (prenosila podatke o pacijentima kolegicama koje preuzimaju smjenu), da je primopredaja službe nužna radnja, da ju sestre pa tako i tužiteljica vrše usmeno, a i pisano u internu bilježnicu i na računalo te da bi primopredaja trajala u prosjeku 20-40 minuta nakon svake odrađene smjene, turnusa i dežurstva (što je određeno i Zaključkom Zajedničkog povjerenstva za tumačenje Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja 108. prema kojemu primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno 30 minuta nakon početka radnog vremena), te da ne postoji pisana odluka poslodavca o točno određenoj osobi za primopredaju

službe, već su svi iz smjene sudjelovali u toj primopredaji, kako je iskazala tužiteljica. Dakle, u ovom slučaju poslodavac nije organizirao primopredaju službe na način kako je to bilo potrebno i određeno Zaključkom, nije odredio osobu zaduženu za primopredaju službe, niti je vodio evidenciju o osobama, kao niti radnom vremenu provedenom u primopredaji službe.

20.2. Naime, primopredaja službe medicinskih sestara je strukturirani proces prijenosa ključnih informacija o pacijentima između dvije smjene, s ciljem osiguravanja kontinuiteta i sigurnosti pacijenata, jer kolege koji preuzimaju smjenu imaju sve potrebne informacije za obavljanje radnih zadataka. Ako radnik zbog primopredaje ostane na poslu dulje od svog redovnog radnog vremena, to vrijeme primopredaje mora se evidentirati u evidencijama prisutnosti kao radno vrijeme i sukladno tome i platiti. Naime, svaki rad izvan redovnog radnog vremena koji je nužan za funkcioniranje službe, kao što je u ovom slučaju primopredaja pacijenata, mora biti plaćen dok tuženik kao poslodavac vrijeme primopredaje službe nije evidentirao u evidenciji prisutnosti na radu, a činjenica da navedeni rad nije evidentiran u evidenciji prisutnosti na radu, ne oslobađa poslodavca od obveze da taj rad plati tužiteljici.

21. Sukladno odredbi čl. 5. ZR poslodavac je dužan voditi evidenciju o radnicima koji su kod njega zaposleni, a koja evidencija mora sadržavati podatke o radnicima i o radnom vremenu. Odredbom čl. 135. st. 4. istog Zakona propisano je kako u slučaju spora u vezi s radnim vremenom, ako poslodavac ne vodi evidenciju iz čl. 5. Zakona na propisani način, teret dokazivanja radnog vremena je na poslodavcu. Slijedom navedenog, s obzirom na to da tuženik kao poslodavac očito nije vodio evidenciju radnog vremena na propisani način, u ovoj pravnoj stvari tuženik nije dokazao da tužiteljica nije ostajala duže 30 minuta nakon radnog vremena radi primopredaje, a da je vršila primopredaju nesumnjivo proizlazi iz iskaza tužiteljice.

22. Tuženik je bio u obvezi voditi sve propisane podatke u evidenciji o radnom vremenu i sukladno onome što je bilo propisano pravilnikom koji je važio u utuženom razdoblju i to Pravilnikom o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima ("Narodne novine" br.' 73/17), a koji Pravilnik je prestao važiti donošenjem Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima zaposlenim kod poslodavca ("Narodne novine" br.' 55/24) koji je stupio na snagu dana 1.10.2024. Prema odredbi članka 8. st. 1. ranije važećeg Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima, tuženik je kao poslodavac bio dužan voditi i evidencije o radnom vremenu s točnim početkom i završetkom rada, a odredbom članka 8. stavka 2. tog Pravilnika bilo je propisano da je poslodavac osim podataka iz stavka 1. ovog članka dužan voditi i posebne podatke o radnom vremenu od kojih ovisi ostvarivanje pojedinih prava iz radnog odnosa, odnosno u vezi s radnim odnosom kao što su primjerice, prekovremeni radni sati provedeni u primopredaji dužnosti. Podjednako je propisano i novo važećim Pravilnikom o sadržaju i načinu vođenja evidencija o radnicima zaposlenim kod poslodavca ("Narodne novine" br. 55/24) i to odredbom članka 13. stavak 1. i 2. tog Pravilnika.

22.1. Teret dokazivanja radnog vremena prema odredbi čl. 135. st. 4. ZR-a upravo je na tuženiku kao poslodavcu. U konkretnom slučaju tuženik nije dokazao da je uredno vodio evidencije o radnom vremenu, a vezano za sate primopredaje službe koji se odnose na tužiteljicu, a samo nepostojanje evidencije prisutnosti na radu ne znači da tužiteljica nije obavljala primopredaju službe. Sud je na temelju provedenog dokaznog

postupka – saslušanja tužiteljice nesumnjivo utvrdio da je tužiteljica zaista i obavljala primopredaju (kao i svi ostali iz smjene) i da se ta primopredaja obavljala oduvijek i još uvijek se obavlja, a time je provela radno vrijeme u primopredaji nakon svakog završetka svog redovnog radnog vremena u trajanju u prosjeku od 30 minuta.

22.2. Činjenica da se primopredaja službe prvi put spominje u Dodatku II. KU/19 ne znači da tužiteljica nema pravo na isplatu neisplaćene plaće za sate odrađene u primopredaji službe i prije 1. rujna 2019. (dakle, od 1. 7. 2018.), kako tvrdi tuženik, budući da se primopredaja oduvijek obavljala, usmeno i pisano, i da su je obavljali svi u smjeni pa tako i tužiteljica, ali se ta primopredaja prije nije evidentirala niti u evidencijama prisutnosti na radu niti u evidencijama o radnom vremenu, niti se isplaćivala (sve do odluke tuženika od 28.12.2022.), a primopredaja se obavljala oduvijek.

22.3. Osim toga, za istaknuti je kako tuženik nije svojom odlukom ni zadužio određenu osobu koja bi bila zadužena za vođenje primopredaje službe (odlukom tuženika od 28.12.2022. nije određeno tko će vršiti primopredaju, već da medicinske sestre zadužene za primopredaju službe određuje voditelj, odnosno glavna medicinska sestra ustrojstvene jedinice).

23. Slijedom prednjeg, tužiteljici pripada pravo na isplatu neisplaćene plaće vezano za odrađene sate u primopredaji službe za razdoblje od 1. 7. 2018. do 21.12.2022.

24. Glede zahtjeva tužiteljice za isplatom s osnova posebne nagrade za rad s oboljelima od Covid-19 taj zahtjev je po ocjeni ovog suda djelomično osnovan.

25. Tužiteljica smatra da ju pripada pravo na isplatu posebne nagrade za rad s oboljelim od Covid-19 jer je bila raspoređena u Respiratorno-intenzivistički centar, a i na odjelu je radila s covid pozitivnim pacijentima, i da ima pravo na isplatu te nagrade za sve sate koje je odradila u utuženom razdoblju. Tuženik osporava pravo tužiteljice na isplatu posebne nagrade za rad s oboljelima od Covid-19 budući da je tužiteljici obračunao i isplatio posebnu nagradu za obavljanje poslova vezanih za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelim od bolesti Covid-19.

26. Odlukom Vlade RH o posebnoj nagradi radnicima u sustavu zdravstva koji obavljaju poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelim od bolesti Covid-19 (Narodne novine broj: 136/20, dalje u tekstu Odluka o posebnoj nagradi) u čl. 1. stavak 2. propisano je da se posebna nagrada utvrđuje u iznosu od 10% od osnovne plaće radnika te se isplaćuje uz plaću. Čl. 2. Odluke određeno je da se posebna nagrada isplaćuje radniku za vrijeme koje je sukladno rasporedu poslodavca/ravnatelja doma zdravlja proveo na obavljanju poslova u ustrojstvenim jedinicama/djelatnostima koje pružaju skrb oboljelim od bolesti Covid-19, s tim da se sredstva za provedbu osiguravaju prema čl. 4. u financijskom planu Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, a za provedbu same odluke prema čl. 6. zadužen je ministar zdravstva.

27. U konkretnom slučaju, tužiteljica je radila poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelim od bolesti COVID-19 u Respiratorno-intenzivističkom centru na Križinama, gdje je bila upućena od strane glavne sestre, što tuženik ni ne osporava, a što proizlazi i iz naloga tuženika kojim je rasporedio tužiteljicu za rad u

Respiratorno-intenzivistički centar (RIC) za razdoblje od 23. 3. 2021. do 31. 5. 2021., ali po iskazu tužiteljice ista je i na Odjelu radila s covid pozitivnim pacijentima. Naime, tužiteljica je iskazala kako je za vrijeme covida radila u RIC-u, a i na odjelu s covid pozitivnim, jer je bilo djece covid pozitivne koju bi odvajali u posebne sobe na odjelu, a taj rad na odjelu što bi obavljali s covid pozitivnim nije im se vodio kao rad s oboljelima, nego kao standardan rad.

27.1. Stoga, tužiteljica tvrdi da je obavljajući poslove svog radnog mjesta pružala zdravstvenu skrb i pacijentima oboljelima od bolesti COVID-19 na svom Odjelu, a koje tvrdnje nisu ničim potkrjepljene, niti je tužiteljica priložila dokaze na te okolnosti (kao npr. koliko je bilo covid pozitivnih pacijenata-djece na Odjelu, kada su ležali na Odjelu, jesu li ti pacijenti bili samo pozitivni bez nekih posebnih mjera ili su bile određene neke mjere i dr.), već to proizlazi samo iz iskaza tužiteljice.

27.2. Po ocjeni ovog suda činjenica da je na Odjelu bilo Covid pozitivnih pacijenata koje bi smještali u izolacijsku sobu samim time ne daje pravo tužiteljici za isplatu covid nagrade. Za isplatu covid nagrade bitno je da se tužiteljica skrbila o oboljelima od Covida – 19. Rad tužiteljice na Klinici za dječje bolesti nije bio vezan za rad s pacijentima oboljelima od Covid-a, a činjenica da se tužiteljica za vrijeme Covida susretala s Covid pozitivnim pacijentima koje su smještali u posebne sobe samim time ne dovodi do zaključka da je upravo tim pacijentima koji su bili covid pozitivni tužiteljica upravo zbog toga pružala zdravstvenu skrb. Također, činjenica da su medicinske sestre pa tako sigurno i tužiteljica za ulazak u posebnu sobu u koju su smještali covid pozitivne pacijente nosile zaštitnu opremu (mantile, vizir, masku i dr.) ne upućuje na zaključak o pružanju zdravstvene skrbi oboljelima od COVID-19.

27.3. Očito su se, ne samo u bolnici, već i drugdje svi susretali s covid pozitivnim pacijentima i moguće je da se i tužiteljica susretala s pozitivnim pacijentima na Klinici za dječje bolesti, dakle svi zdravstveni djelatnici (i liječnici i medicinske sestre) susretali su se s Covid pacijentima, ne samo tužiteljica, ali susret s takvim pacijentima ne znači i pružanje skrbi oboljelima od bolesti Covid-19. To što je bilo Covid pozitivnih pacijenata ne znači da su ti bolesnici, koji su bili pozitivni na corona virus, i oboljeli od Covid-19 i da im je bila potrebna zdravstvena skrb koju im je tužiteljica pružala, dakle, rad tužiteljice na Odjelu nije bio vezan za rad s pacijentima oboljelima od Covid-a kojima je zbog toga trebala biti pružena zdravstvena skrb.

27.4. Stoga, po mišljenju ovog suda tužiteljici pripada pravo na posebnu nagradu za obavljanje poslova vezanih za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid -19 za razdoblje od 23. 3. 2021. do 31. 5. 2021. kada je radila u Respiratorno-intenzivističkom centru za liječenje pacijenata oboljelih od bolesti Covid 19, za koje razdoblje tuženik joj nije u cijelosti isplatio tu nagradu, radi čega se njezin zahtjev u tom dijelu ukazuje osnovanim, a za ostalo razdoblje (za mjesec veljaču 2021., te za razdoblje od mjeseca lipnja 2021. do prosinca 2022.) zahtjev je neosnovan.

28. Stalni sudski vještak za financije Marijan Jović u svom pisanom nalazu i mišljenju od 9.12.2025. utvrdio je, a pregledom obračunskih isprava za isplatu plaće i evidencije radnog vremena, kako je tužiteljica uglavnom radila u turnusima, te kako nema posebno naznačenog niti plaćenog prekovremenog rada zbog duljeg ostajanja na poslu nakon odrađene smjene. Ističe da je nalaz izradio temeljem pretpostavke o

ispravnosti stava tužiteljice kako je nakon svake smjene ostajala na poslu dodatnih pola sata. Dakle, za svaki mjesec je izbrojio koliko je puta tužiteljica završavala svoj turnus i kao neplaćeni rad utvrdio pola sata po turnusu. Ukupan broj tako dobivenih sati u mjesecu je pomnožio s osnovnom bruto satnicom uvećanom za 50% te dodatcima za posebne uvjete rada i život i zdravlje pacijenta. U odnosu na Covid nagradu, utvrdio je kako tužiteljici ista nije isplaćivana, osim u kraćem razdoblju 03-05 mjesec 2021. Vještak navodi kako ne može zaključiti iz dokumentacije koje poslove je tužiteljica obavljala i pripada li joj Covid nagrada, ali je sukladno tužbenom zahtjevu izračunao iznos pripadajuće i neisplaćene Covid nagrade na način da je tužiteljica imala pravo na nagradu za sve odrađene sate. Iznos zaslužene nagrade je dobiven množenjem broja sati provedenih u radu sa 10% osnovne bruto satnice. U tablici br.1. u prilogu je prikazan izračun neplaćenih prekovremenih sati i iznosi neisplaćene Covid nagrade u bruto iznosu. Posljedično neplaćenim satima, utvrdio je iznose manje plaćenih naknada za godišnji odmor i bolovanje zbog povećanja plaće u tromjesečnom periodu koje prethodi obračunu naknada. Obračun manje plaćenih naknada je prikazan u tablici 2., a iznosi su dobiveni množenjem broja sati provedenih na godišnjem odmoru ili bolovanju s razlikom novo obračunate prosječne tromjesečne satnice (85% iznosa za bolovanje), umanjeno za isplaćene naknade. U Tablici broj 3. je izvršena rekapitulacija svih neisplaćenih dodataka i naknada. Zaključak vještaka je kako u periodu obračuna plaća od 1. srpnja 2018. do 21. prosinca 2022., tuženik kao poslodavac nije tužiteljici isplaćivao: - plaću za prekovremeni rad u ukupnom iznosu od 2.306,25 Eur; - covid nagradu u ukupnom iznosu od 1.717,49 Eur, a posljedično manje platio naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i bolovanja u ukupnom iznosu od 678,17 Eur, sveukupan bruto iznos 4.701,91 Eur. Mjesečni iznosi ukupno manje plaćenih dodataka i naknada na plaću su prikazani u Tablici br 3. stupac br. 6, Nalaza vještaka.

28.1. U odnosu na primjedbe tuženika, vještak Marijan Jović se na ročištu od 9. srpnja 2026. na te primjedbe očitovao ističući kako je nalaz izrađen do prosinca 2022 jer je tada prestao radni odnos tužiteljice kod tuženika, a u izračunu je uzeo u obzir isplaćene covid nagrade te da su samo tri mjeseca isplaćena pa pretpostavlja da je u ta tri mjeseca radila u Covid centru.

28.2. Na vještačenje, odnosno dopunu vještačenja vještaka Marijana Jovića punomoćnici parničnih stranaka nisu imali primjedbi pa sud isto kao stručno, objektivno i vjerodostojno u cijelosti prihvaća, a tužiteljica je sukladno vještačenju podneskom od 9. 2. 2026. uredila tužbeni zahtjev na način da potražuje od tuženika isplatu razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 1. 7. 2018. do 21.12.2022. u iznosu od 4.701,91 eura, dok se tuženik protivi preinaci tužbe - povećanju tužbenog zahtjeva te ističe prigovor zastare, a koju preinaku tužbe, povećanjem tužbenog zahtjeva je sud dopustio na ročištu od 9. srpnja 2026.

28.3. Naime, preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove dopuštena je i zastara se prekida podnošenjem tužbe u tom postupku, a ovdje je zastara prekinuta s danom 24. srpnja 2023., stoga se tuženikov prigovor zastare ukazuje neosnovanim.

29. Imajući u vidu prednje, a kako iz vještačenja vještaka Marijana Jovića proizlazi da je tuženik tužiteljici za utuženo razdoblje isplatio manju plaću i naknadu plaće u ukupnom iznosu od 4.701,91 eura (s osnova primopredaje službe iznos od 2.306,25

eura, s osnova covid nagrade iznos od 1.717,49 eura, s osnova manje obračunate naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad koja proizlazi iz neobračunate naknade za primopredaju službe i covid u iznosu od 678,17 eura), to je tužiteljici valjalo dosuditi iznos od 3.087,56 eura (4.701,91 eura – 1.614,35 eura /naime, tužiteljici je na ime covid nagrade dosuđen iznos od 103,14 eura za razdoblje od 23. 3. 2021. do 31. 5. 2021/, dok je tužiteljica potraživala isplatu iznosa od 1.717,49 eura s tog osnova), a za više zatraženo za iznos od 1.614,35 eura sa zakonskim zateznim kamatama na taj iznos, tužiteljica je odbijena u svom zahtjevu.

29.1. Na dosuđeni iznos od 3.087,56 eura tužiteljici su dosuđene i zakonske zatezne kamate počevši od dana dospijeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa do isplate, petnaestog dana u mjesecu za protekli mjesec pa do isplate (čl. 92. st. 4. ZR), po stopi koja je određena člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 140/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22 – dalje: ZOO), koje kamate se ne dosuđuju na pripadajući iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak koji je sadržan u bruto iznosu temeljem odredbe čl. 45. st.1. i 2. Zakona o porezu na dohodak ("Narodne novine" broj 177/04, 73/08, 80/10, 114/11, 22/12, 144/12, 43/13, 120/13, 125/13, 148/13, 83/14 i 143/14), kako je to tužiteljica pravilno i zatražila tužbenim zahtjevom, a kao u točki I izreke presude.

30. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. i čl. 155. st. 1. ZPP-a pa je tužiteljici, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/2023), VPS te priloženom popisu troška, dosuđen sljedeći trošak: za sastav tužbe 200,00 eura, za pristup na ročišta od 3. 7. 2025., 12. 9. 2025., 6.11.2025., 15. 4. 2026. i 9. 7. 2026. po 200,00 eura, od 6. 2. 2026. 50,00 eura, za pristup ročištu za objavu presude 100,00 eura, za sastav podneska od 18. 7. 2025. i 10. 2. 2026. po 200,00 eura, ukupno 1750,00 eura, uvećano za 25 % PDV-a u iznosu od 437,50 eura, sveukupno iznos od 2.187,50 eura.

30.1. S obzirom na to da je tužiteljica u postupku uspjela sa 77,9 % (bila je sporna osnova i visina tužbenog zahtjeva pa je uspjela 90 % u osnovu, a 65,7 % u visini), a tuženik je uspio s 22,1 %. Razlika postotaka uspješnosti je 55,8 % u korist tužiteljice pa je tužiteljici od gore navedenog iznosa priznat toliki postotak, što daje iznos od 1.220,63 eura, koji iznos uvećan za iznos od 391,50 eura na ime troškova financijskog vještačenja, daje ukupan iznos od 1.612,13 eura, koji iznos će se isplatiti na žiro račun punomoćnice tužiteljice, a kao u točki II izreke presude. Na dosuđeni iznos tužiteljici su dosuđene i zakonske zatezne kamate počevši od 24. srpnja 2026., kao dana presuđenja, do isplate.

30.2. Naime, prema odredbi čl. 94. st.1. ZPP-a opseg punomoći određuje stranka, a u smislu odredbe čl. 95. st. 1. toč. 3. ZPP-a punomoćnik poduzima sve radnje za zastupanog pa je tako ovlašten od protivne stranke primati dosuđene troškove u ime i za račun zastupanog. Radi se o ovlaštenju propisanom u zakonu.

30.3. U punomoći od 2. 1. 2021. stranka (tužiteljica) je izričito ovlastila punomoćnicu da prima novčane tražbine (prima novac i novčane vrijednosti i o tome izdaje potvrde), dakle i dosuđene troškove parničnog postupka na svoj račun, a što je tužiteljica potvrdila i u svom iskazu danom na ročištu od 6.11.2025.

30.4. Tužiteljici nisu priznati troškovi sastava podneska od 6. 2. 2025., kojim je ispravila tužbu postupajući po rješenju ovog suda od 30.12.2024. kojim je tužiteljica pozvana da točno i određeno postavi tužbeni zahtjev, koji nije postavila u tužbi, stoga su troškovi ispravka nastali krivnjom tužiteljice i te troškove nije u obvezi snositi tuženik.

Split, 24. srpnja 2026.

Sutkinja

Katica Bojčić Vidović

NAPUTAK O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka.

DNA:

- pun. tužiteljice
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088b-2d099**

Kontrolni broj: **0373f-6b24f-2ffe0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.